

حکیم عمر خیام نیشابوری:
آمد سحری نداز میخانه ما / کای رند خراباتی دیوانه ما
برخیز که پر کنیم پیمانه ز می / زان پیش که پر کنند پیمانه ما

ترجمهٔ احمد رامی: ترجمة احمد رامي:

سَمِعْتُ صَوْتاً هَاتِفًا فِي السُّحْرِ / نَادَى مِنَ الْحَاجَنْ : غُفَاةُ الْبَشَرِ
صدایی غیبی در سحر شنیدم که با صدای های آهنگین ندا سرداد: ای بیخبران مردم

هُبُوا أَمْلَوْوا كَأسَ الْمُنَى قَبْلَ أَنْ / تَمَلَّأَ كَأسَ الْعُمَرِ كَفَ الْقَدَرِ
بیدار شوید و جام آرزوها را پر کنید پیش از اینکه دست سرنوشت جام عمرتان را پر کند.

هاتف: صدایی که شنیده می شود ولی صاحب صدا دیده نمی شود.

غُفَاة: آنان که به خوابی سیک فرو رفته اند
هُبُوا: بیدار شوید (در اینجا) - هَبْ، يَهْبَ، هُبُواً / مُنَى: آرزوها/ كَفَ الْقَدَر: دست سرنوشت

الدُّرُسُ السَّابِعُ بِرَكَد

﴿... لَيْسَ لِإِنْسَانٍ إِلَّا مَا سَعَى﴾ الْجِمَعَةُ: ۲۹

انسان چیزی جز آنچه را تلاش کرده، ندارد.

لَا تَقْنَطُوا

نا امید نشوید

«مَنْ طَلَبَ شَيْئًا وَ جَدَ وَجَدَ» رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

هرکس چیزی را بخواهد و بکوشد، می یابد.(هرکس چیزی را خواست و کوشید، یافت.)

لَا مُشْكَلَةٌ قَادِرَةٌ عَلَى هَزِيمَةِ الشَّخْصِ الَّذِي يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَ يَعْتَمِدُ عَلَى نَفْسِهِ وَ قُدْرَاتِهِ.
هیچ مشکلی نیست که قادر به شکست شخصی باشد که به خدا توکل می کند و به خودش و توانمندی هایش تکیه می کند.

كَثِيرٌ مِنَ النَّاجِحِينَ أَثَارُوا إِعْجَابَ الْآخَرِينَ؛ بِسِيَارِي از افراد موفق موجب شگفتی دیگران شده اند؛

مَعَ أَنَّهُمْ كَانُوا مُعَوِّقِينَ أَوْ فُقَرَاءَ أَوْ كَانُوا يَوْاْجِهُونَ مَشَاكِلَ كَثِيرَةً فِي حَيَاتِهِمْ، وَ مَنْ هُؤُلَاءِ
با وجود اینکه معلول یا فقیر بوده اند، یا در زندگی شان با مشکلات بسیار روبرو بوده اند، از آن جمله:

الْأَسْتَادُ مَهْدِيُّ آذَرِيزْدِيُّ وَ هُوَ أَشْهَرُ كَاتِبٍ لِقَصْصِ الْأَطْفَالِ، فِي السَّنَةِ الْعِشْرِينِ مِنْ عُمْرِهِ كَانَ عَالِمًا بَسِيطًا، ثُمَّ صَارَ
بائِعَ الْكِتَبِ، وَ لَمْ يَذْهَبْ إِلَى الْمَدْرَسَةِ فِي حَيَاتِهِ.
استاد مهدی آذریزدی نامدارترین نویسنده داستان های کودکان، در سن بیست سالگی کارگری ساده بود، سپس
کتابفروش شد، در حالی که در [طول] زندگی اش به مدرسه نرفته بود.

هیلن کیلر عندهما بلغت من الْعُمَرِ تِسْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا، أصيَّتْ بِحَمْيٍ صَيرَتْهَا طَفْلَةً عَمِيَاءً صَماءَ بَكْمَاءَ؛ هلن کلر هنگامیکه به نوزده ماهگی رسید، دچار تبی شد که او را کودکی نابینا، ناشنوایی و لال گردانید.

فَأَرْسَلَهَا وَالدَّاهَا إِلَى مُؤْسَسَةِ اجْتِمَاعِيَّةِ الْمُعَوَّقِينَ.
پدر و مادرش او را به مؤسسه اجتماعی معلولان فرستادند.

اسْتَطَاعَتْ مُعَلِّمَةً «هیلين» أَنْ تُعْلِمَهَا حُرُوفَ الْهِجَاءِ وَ التَّكْلِمَ عَنْ طَرِيقِ الْلَّمْسِ وَ الشَّمْ؛
مَعَلِّمٌ هلن توانست که از راه مس و بویایی، حروف الفباء و سخن گفتن را به او یاد دهد.

وَ لَمَّا بَلَغَتِ الْعِشْرِينَ مِنْ عُمْرِهَا، أَصْبَحَتْ مَعْرُوفَةً فِي الْعَالَمِ، وَ حَصَّلَتْ عَلَى عَدَدٍ مِنَ الشَّهَادَاتِ الْجَامِعِيَّةِ.
وقتی که به بیست سالگی رسید، در جهان سرشناس شد، و تعدادی مدارک دانشگاهی به دست آورد.

وَ أَخِيرًا اسْتَطَاعَتْ أَنْ تُسَافِرَ إِلَى الْبَلَادَانِ الْمُخْتَلَفَةِ. وَ أَلْقَتْ عَدَدًا مُحَاضَرَاتٍ وَ أَصْبَحَتْ أُعْجَبَةً عَصَرِهَا.
و سرانجام توانست که به کشورهای گوناگون سفر کند، و چند سخنرانی ایجاد کرد و مایه شگفتی روزگارش شد.

أَلْقَتْ «هیلين» ثَمَانِيَّةَ عَشَرَ كَتَابًا تُرْجِمَتْ إِلَى خَمْسِينَ لُغَةً.
هلن هجده کتاب تألیف کرد که به پنجاه زبان ترجمه شدند.

مَهَاتَابْ نَبُوِيْ بِنْتُ وَلَدَتْ بِدُونِ يَدَيْنِ، وَ رَغْمَ هَذَا فَهِيَ تَكْتُبْ وَ تَرْسِمْ وَ تَسْبِحْ، وَ حَصَّلَتْ عَلَى الْحِزَامِ الْأَسْوَدِ فِي
الْتَّكَوَانِدُو وَ الْأَلْفَتْ كَتَابًا.

مهاتاب نبوی دختری بدون دست است، و با وجود این، می‌نویسد، نقاشی می‌کشد و شنا می‌کند، و کمربند مشکی در تکواندو گرفت و کتابی را تألیف کرد.

كَرِيسْتِي بِراون وُلَدَ فِي أُسْرَةِ فَقِيرَةٍ وَ كَانَ مَصَابًا بِالشَّلَلِ الدِّمَاغِيِّ، وَ لَمْ يَكُنْ قَادِرًا عَلَى السِّيِّرِ وَ الْكَلَامِ. فَسَاعَدَتْهُ أُمُّهُ.
کریستی براون در خانوادهای فقیر به دنیا آمد، و دچار فلچ مغزی بود، قادر به حرکت و سخن گفتن نبود.
بنابراین، مادرش او را کمک کرد.

فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ أَخَذَ كَرِيسْتِي قَطْعَةً طَبَاشِيرَ يَقْدَمِهِ الْيُسْرَى وَهِيَ الْعُضُوُ الْوَحِيدُ الْمُتَحَرِّكُ مِنْ بَيْنَ أَطْرَافِهِ الْأَرْبَعَةِ وَ
رَسَمَ شَيْئًا.

در روزی از روزها کریستی با پای چپش که تنها اندام متحرک از بین دست و پايش بود تکه گچی را برداشت و
چیزی را نقاشی کرد.

وَ مِنْ هُنَا ابْتَدَأَتْ حَيَاَتُهُ الْجَدِيدَةُ. اجْتَهَدَ كَرِيسْتِي كَثِيرًا، وَ أَصْبَحَ رَسَامًا وَ شَاعِرًا وَ أَلْفَ كَتَابًا بِاسْمِ «قَدَمِيَ الْيُسْرَى»،
وَ أَزَّ هَمِينَ جَا زَنْدَگِی نوینش آغاز شد. کریستی بسیار تلاش کرد، و نقاش و شاعر شد و کتابی به نام «پای چپ»
تألیف کرد.

فَأَصْبَحَ الْكَتَابُ فِي مَا يَعْدُ فِيلِمًا حَصَلَ عَلَى جَائِزَةِ أُوسَكَارِ.
این کتاب بعدها فیلمی شد که جایزه اسکار را به دست آورد. (موفق به دریافت جایزه اسکار شد).

✿ المَعْجَمُ بِرَكْدٍ ✿

عَمِيَاءُ: کور (مؤنث) مَذْكُورٌ: أَعْمَى / جمع: عَمَى مُصَابٌ بِـ: دَجَارٌ مَعَ أَنْ: بِـ اينکه مَعْوِقٌ: معلول، جانباز وَاجَهَ: روبه رو شد (مضارع: يواجهُ) هَزِيمَةُ: شکست دادن، شکست يَسِيرٌ: چپ = يسار ≠ یین	حِزَامٌ: کمرband «جمع: أحْزَمَة» حَمْيَةُ: تب رَسَامٌ: نقاش رَغْمٌ: با وجود سَعْيٌ: تلاش کرد (مضارع: يسعَى) جَدٌ، اجْتَهَدٌ، حَاوَلَ شَلَلٌ دماغیٌّ: فلج مخزی شَهَادَةُ: مدرک صَمَاءُ: کر (مؤنث) مَذْكُورٌ: أَصْمٌ / جمع: صُمٌ طَبَاشِيرٌ: گچ نوشтар	أَخِيرًا: سرانجام أَصْبَيْتُ: دچار شد ← (أصَابَ، يصيب) أَطْرَافُ: دست و پا أَعْجَوْبَةُ: شگفت انگیز «جمع: أَعْجَيْبٌ» أَلْقَى: انداخت (مضارع: يلقِي) أَلْقَى مُحَاضَرَةً: سخنرانی کرد بَكْمَاءُ: لال (مؤنث) مَذْكُورٌ: أَبْكَم / جمع: بُكْمٌ حُرُوفُ الْهِجَاءُ: حروف الفباء
--	--	--

﴿ حَوْلَ النُّصْ بِرَكْدٍ ﴾

أَجْبُ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ حَسَبَ نَصَ الدَّرْسِ.

- ١- كم سنة کان عمر آذریزدی عندهما کان عاملاً بسیطاً؟ - في السنة العشرين من عمره کان عاملاً بسیطاً.
آذر یزدی وقتی کارگر ساده‌ای بود، چند ساله بود؟ - در ۲۰ سالگی، کارگر ساده‌ای بود.
- ٢- أي مشكلة قادرة على هزيمة المتوكّل على الله؟ - لا مشكلة قادرة على هزيمة المتوكّل على الله.
کدام مشکل قادر به شکست توکل کننده به خداوند است؟ - هیچ مشکلی قادر به شکست توکل کننده به خداوند، نیست.

٣- متى أصبحت هيلين کيلر معروفة في العالم؟ - لما بلغت العشرين من عمرها، أصبحت معروفة في العالم.
هلن کلر چه وقت در جهان معروف شد؟ - وقتی به سن بیست سالگی رسید، در جهان معروف شد.

٤- كم كتاباً أَلْقَتْ «هيلين کيلر»؟ - أَلْقَتْ «هيلين کيلر» ثمانية عشر كتاباً.
هلن کلر چند کتاب نگاشت؟ - کلر ۱۸ کتاب نگاشت.

٥- ما اسم كتاب کريستي براون؟ - قَدَمِيَ الْيَسِرى
نام کتاب کريستي براون چیست؟ - پای چیم

﴿اعلموا﴾ برگد

معانی الأفعال الناقصة

فعل های پرکاربرد «کان، صار، لیس و أصبح» افعال ناقصه نام دارند.

★ کان چند معنا دارد:

سه شکل ماضی مضارع و امر را دارد:
کان یکون گن

۱- به معنای «بود»؛ مثال: کان الباب مغلقاً. در بسته بود.

۲- به معنای «است»؛ مثال: ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ الْأَحزَاب: ۲۴
بی‌گمان خدا آمرزنده و مهربان است.

۳- کان به عنوان « فعل کمکی سازنده معادل ماضی استمراری»؛ مثال: کانوا یسمعون: می‌شنیدند.

۴- کان به عنوان « فعل کمکی سازنده معادل ماضی بعيد»؛ مثال: «کان الطالب سمع» و «کان الطالب قد سمع» به این معناست: «دانش‌آموز شنیده بود».

۵- «کان» بر سر «ل» و «عند» معادل فارسی «داشت» است؛ مثال:
کان لی خاتم فضة. انگشت نقره داشتم. کان عندي سریر خشبی. تختی چوبی داشتم.
مضارع کان «یکون» به معنای «می‌باشد» و امر آن «گن» به معنای «باش» است.

★ صار و أصبح به معنای «شد» هستند. مضارع صار «یصیر» و مضارع أصبح «یصبح» است؛ مثال:

شكل ماضی مضارع را دارد:
صار یصیر
اصبح یصبح من باب إفعال

﴿... أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصِيرُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً﴾ الْحَجَّ: ۱۶

از آسمان، آبی را فرو فرستاد و زمین سرسیز می‌شود.

نظف الطالب مدرستهم، فصارت المدرسة نظيفة.

دانش‌آموزان مدرسه‌شان را تمیز کردند و مدرسه تمیز شد.

★ لیس یعنی «نیست»؛ مثال:

لیس: مضارع و امر ندارد.

فعل ماضی است با مفهوم حال

﴿... يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ مِمَا يَكْتُمُونَ﴾ آل عمران: ۱۶۷

با دهان‌هایشان چیزی را می‌گویند که در دلهایشان نیست و خدا به آنچه پنهان می‌کنند داناتر است.

وقتی این افعال بر سر جمله اسمیه (که از مبتدا و خبر ظاهر تشکیل می‌شود) می‌آیند، خبر را منصب

می‌کنند؛ مثال:

الْبَسْتَانُ جَمِيلٌ. صار الْبَسْتَانُ جَمِيلًا.

الْبَسْتَانُ: مبتدا و مرفوع / جَمِيلٌ: خبر و مرفوع

صار: فعل ناقص / الْبَسْتَانُ: اسم فعل ناقص و مرفوع / جَمِيلًا: خبر فعل ناقص و منصب

المُخْضَرَة: سرسیز

نظف: تمیز کرد

۸۶ «اسم افعال ناقصه» فقط در حالت ظاهر تدریس شده و «خبر مقدم» تدریس نشده است.

که اخْتَبَرْتَ نَفْسَكَ (۱): عَيْنِ اسْمِ الْأَفْعَالِ النَّاقِصَةِ وَ خَبَرَهَا.

۱- کانَ رَسُولُ اللَّهِ أَسْوَهُ حَسَنَةً لِلْعَالَمِينَ.

فرستاده خدا الگویی نیکو برای جهانیان است.

کان: فعل ناقص / رسول: اسم فعل ناقص و مرفوع / أَسْوَه: خبر فعل ناقص و منصوب

۲- صَارَ كُلُّ مَكَانٍ مَمْلُوِّ بِالْأَزْهَارِ الْجَمِيلَةِ.

همه جا پر از شکوفه‌های زیبا شد.

صار: فعل ناقص / كُل: اسم فعل ناقص و مرفوع / مَمْلُوِّ: خبر فعل ناقص و منصوب

۳- أَصْبَحَ الشَّاتِمُ نَادِمًا مِنْ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ.

دشنام دهنده از کار زشتیش پشیمان شد.

أَصْبَحَ: فعل ناقص / الشاتم: اسم فعل ناقص و مرفوع / نَادِمًا: خبر فعل ناقص و منصوب

۴- لَيْسَ الْكَاذِبُ مُحْتَرِمًا عِنْدَ النَّاسِ.

دروغگو نزد مردم مورد احترام نیست.

لَيْس: فعل ناقص / الکاذب: اسم فعل ناقص و مرفوع / مُحْتَرِمًا: خبر فعل ناقص و منصوب

۵- أَلَيْسَ الصَّابِرُ مَفْتَاحَ الْفَرَجِ؟

آیا صبر کلید گشایش نیست؟

لَيْس: فعل ناقص / الصبر: اسم فعل ناقص و مرفوع / مَفْتَاح: خبر فعل ناقص و منصوب

که اخْتَبَرْتَ نَفْسَكَ (۲): تَرْجِمْ هَذِهِ الْآيَاتِ.

فعل کمکی(معین) و معادل ماضی استمراری

۱. هُوَ وَ كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاهُ هُوَ مُرِيمٌ: ۵۵

و خاندان خود را به نماز و زکات فرمان می داد.

امری ثابت و همیشگی= است(مورد سوال است) یا سوال می شود.

۲. هُوَ أَوْفَوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلًا هُوَ الْإِسْرَاءُ: ۳۴

و به پیمان [خود] وفا کنید، زیرا که از پیمان پرسش خواهد شد.

فعل ناقص به معنای «نیست»

۳. هُوَ ... يَقُولُونَ بِالْسَّيْئَهِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ هُوَ الْفَتْحُ: ۱۱

چیزی را که در دلهایشان نیست بر زبانهای خویش می رانند.

امری ثابت و همیشگی= لقد کان: بوده است.

لام مفتوح برای تاکید است.

۴. هُوَ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَ إِخْوَتِهِ آيَاتُ لِلْسَّائِلِينَ هُوَ يُوسُفُ: ۷۸

قطعًا در [سرگذشت] یوسف و برادرانش نشانه‌هایی برای پرسشگران است.

۵. هُوَ وَ اذْكُرُوا نَعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ قَائِمِينَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنَعْمَتِهِ إِخْوَانًا هُوَ آل عمران: ۱۰۳

نعمت خدا را بر خود یاد کنید، آنگاه که دشمنان [یکدیگر] بودند، پس میان دلهای شما الفت انداخت، تا به لطف او برادران هم شدید.

أَوْفَوا: وفا کنید

آیات: نشانه‌ها

آفَ: همدلی کرد، پیوست

۷

۸

۹

کله التمارین برگرد

التمرين الأول: عَيْنِ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ.

۱- آلطباشیر ماده بیضاء او ملونه یکتبها علی السبوره و مثلها: صحیح ✓
گچ، ماده سفید یا رنگی است که با آن روی تخته سیاه و مانند آن نوشته می شود.

۲- **الْأَبْكَمُ** من لا يستطيع أن يتكلم، و **مَؤْنَثُه** «صَمَاء»: صحیح ✓
لال کسی است که نمی تواند سخن بگوید و مؤنث آن بکماء است.

۳- **الْأَصْمَ** من لا يستطيع أن يرى، و **مَؤْنَثُه** «صَمَاء»: خطأ
کر کسی است که نمی تواند ببیند و مؤنث آن صماء است.

۴- ارتفاع حرارة الجسم من علائم المرض: صحیح ✓
بالارفتن حرارت بدن از نشانه های بیماری است.

۵- شم القطب أقوى من شم الكلب: خطأ
حس بویایی گربه قوی تر از حس بویایی سگ است.

التمرين الثاني: ترجم الجمل التالية.

۷. يُكْتَبْ مَثَلٌ عَلَى الْجِدارِ. ضرب المثلی روی دیوار نوشته
می شود.

۸. قَدْ كُتِبَ عَلَى اللَّوْحِ. روی تخته نوشته شده است.

۹. أَكْتُبْ بِخَطٍّ وَاضْحٍ. با خطی واضح بنویس.

۱۰. سَأَكْتُبْ لَكَ إِلْجَابَةً. برایت جواب را خواهم نوشت.

۱۱. لَنْ أَكْتُبْ جُمْلَةً. جمله ای نخواهم نشت.

۱- كُنْتُ أَكْتُبْ إِجَابَاتِي. جواب هایم را می نوشتم.

۲- مَنْ يَكْتُبْ يَنْجُحْ. هرکس بنویسد، موفق
می شود.

۳- لَا تَكْتُبْ عَلَى الشَّجَرِ. روی درخت ننویس.

۴- كَانُوا يَكْتُبُونَ رَسَائِلَ. نامه هایی می نوشتنند.

۵- لَمْ يَكْتُبْ فِيهِ شَيْئًا. در آن چیزی ننوشت.
۶. أَخَدْتُ كِتَابًا رَأَيْتَهُ. کتابی را که دیده
بودم (دیدم) گرفتم.

التمرين الثالث: ترجم الآية والأحاديث، ثم عَيْنِ الْمَطْلوبِ منك.

۱- هُوَ لَا تَنِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَنِسُّ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا قَوْمٌ أَكَافِرُونَ ﴿يُوسف﴾ ۸۷ (الْجَارُ وَالْمَجْرُورُ)

و از رحمت خدا نومید مباشد، زیرا جز گروه کافران هم گفته اند) کسی از رحمت خدا نومید نمی شود.
تنها مردم کافر از رحمت خدا نا امید می شود.

الْجَارُ وَالْمَجْرُورُ : مِنْ رُوحِ

عطف به جواب شرط معادل مضارع التزامی(باشد)

۲- لَيْسَ الْحَلِيمُ مَنْ عَجَزَ فَهِمْ، وَ إِذَا قَدَرَ أَنْتَقَمْ، إِمَّا الْحَلِيمُ مَنْ إِذَا قَدَرَ عَفَا، وَ كَانَ الْحَلْمُ غَالِبًا عَلَىٰ كُلِّ أُمْرٍه.

الإمام علی‌علیه السلام (اسم الفعل الناقص و خبره)

بردباز کسی نیست که ناتوان شود پس هجوم آورد، و هرگاه توامند شود انتقام گیرد؛ برباز فقط کسی است که هرگاه توامند شود درگذرد، و بربازی بر هر کارش غالب باشد.

الفعل الناقص: لیس اسم الفعل الناقص: الْحَلِيمُ وَ خَبْرُهُ: من

الفعل الناقص: کان اسم الفعل الناقص: الْحَلْمُ وَ خَبْرُهُ: غالباً

ادات شَرَطَ فعل شرط

۳- مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلَيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ. الإمام الكاظم علیه السلام (اسم التفضیل)

هر کس بخواهد توامندترین مردم باشد، پس باید به خداوند توکل کند.

اسم التفضیل: أَقْوَى

اسم تفضیل

۴- أَعْظَمُ الْبَلَاءِ انْقِطَاعُ الرَّجَاءِ. الإمام علی‌علیه السلام (المبتدأ و الخبر)

بزرگترین بلا، قطع امید کردن است.

المبتدأ: أعظم و الخبر: انقطاع

فعل شرط

۵- مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ ذَلِكَ لُهُ الصَّحَابُ. الإمام علی‌علیه السلام (نوع الفعل و صیغته)

هر کس به خدا توکل کند، سختی‌ها برایش خوار می شود.

الفعل: توکل نوع الفعل: فعل ماضی و صیغته: مفرد مذکر غائب

الفعل: ذلت نوع الفعل: فعل ماضی و صیغته: مفرد مؤنث غائب

الْتَّمَرِينُ الرَّابِعُ: تَرْجِمَ الْجُمَلَ التَّالِيَةَ.

۱- أَرِيدُ أَنْ أَكْتُبَ تَرْجِمَةَ النُّصْ مُسْتَعِينًا بِالْمَعْجمِ.
می خواهم که ترجمة متن را با کمک فرهنگ لغت بنویسم.

۲- نَصَحَ الْأَسْتَاذُ طَلَابَهُ لِيَكْتُبُوا بِخَطٍّ وَاضِعٍ.
استاد دانشجویانش را سفارش کرد تا با خطی آشکار بنویسند.

۳- لَنْ أَكْتُبَ شَيْئًا عَلَى الْآثَارِ التَّارِيХِيةِ.
روی آثار تاریخی چیزی نخواهم نوشت.

۴- سَأَكْتُبُ ذَكْرِيَاتِ السَّفَرَةِ الْعُلْمِيَّةِ.
خطاطات گردش علمی را خواهم نوشت.

۵- كَانَ زَمَلَائِيَ يَكْتُبُونَ رَسَائِلَ.
همکلاسی‌هایی نامه‌هایی می نوشند.

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: عَيْنُ اسْمِ الْفِعْلِ النَّاقِصِ وَ خَبْرِهَا.

- ١- أَلَا، لَيْسَ الظُّلْمُ باقِيًّا. آگاه باشد، ظلم و ستم ماندگار نیست.
الفِعْلِ النَّاقِصُ: لَيْسَ اسْمَ الْفِعْلِ النَّاقِصِ: الظُّلْمُ وَ خَبْرُهُ: باقِيًّا
- ٢- يَصِحُّ الْجَوْ حَارًّا غَدًّا. فردا هوا گرم می‌شود.
الفِعْلِ النَّاقِصُ: يَصِحُّ اسْمَ الْفِعْلِ النَّاقِصِ: الْجَوْ وَ خَبْرُهُ: حَارًّا
- ٣- كَانَ الْجَنُودُ وَاقِفِينَ لِلحراسة. سربازان برای نگهبانی ایستاده بودند.
الفِعْلِ النَّاقِصُ: كَانَ اسْمَ الْفِعْلِ النَّاقِصِ: الْجَنُودُ وَ خَبْرُهُ: وَاقِفِينَ
- ٤- صَارَ الطَّالِبُ عالِمًا بَعْدَ تَخْرِجِهِ مِنَ الْجَامِعَةِ. دانشجو بعد از دانشآموختگی اش از دانشگاه، دانا شد.
الفِعْلِ النَّاقِصُ: صَارَ اسْمَ الْفِعْلِ النَّاقِصِ: الطَّالِبُ وَ خَبْرُهُ: عالِمًا

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ : عَيْنُ التَّرْجِمَةِ الصَّحِيحَةِ، وَ عَيْنُ الْمَطْلُوبِ مِنْكَ.

١. ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ هود: ٤٧
گفت: پروردگار، من به تو ...
الف) ... پناه بردم که از تو چیزی بپرسم که به آن علم ندارم.
ب) ... پناه می‌بریم که از تو چیزی بخواهم که به آن دانشی ندارم.✓
الإِسْمُ النِّكَرَةُ: عِلْمٌ وَ الْفِعْلُ النَّاقِصُ: لَيْسَ
٢. ﴿...وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ النساء: ٣٢
الف) و از خدا بخشش او را بخواهید؛ زیرا خدا به هر چیزی دانست.✓
ب) و از فضل خدا سؤال کردند، قطعاً خدا به همه چیزها آگاه بود.
الإِسْمُ النِّكَرَةُ: كُلُّ، شَيْءٍ، عَلِيمًا وَ الْفِعْلُ النَّاقِصُ: كَانَ
٣. ﴿...يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ آلنبا: 40
روزی که ...
الف) ... آدمی آنچه [با] دستنش پیش فرستاده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: کاش من خاک بودم.✓
ب) ... مرد آنچه را [با] دستش تقدیم کرده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: من همانند خاک شدم.
الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ: يَنْظُرُ، يَقُولُ وَ الْفِعْلُ النَّاقِصُ: كُنْتُ
٤. كُنْتُ سَاكِنًا مَا قُلْتُ كَلْمَةً، لَأَنِّي كُنْتُ لَا عِرْفٌ شَيْئًا عَنِ الْمَوْضُوعِ.
الف) ساكت شدم و کلمه‌ای نمی‌گوییم؛ برای اینکه چیزی از موضوع نمی‌دانم.
ب) ساكت بودم و کلمه‌ای نگفتم؛ زیرا چیزی درباره موضوع نمی‌دانستم.✓
الْمَفْعُولُ: كَلْمَةً، شَيْئًا وَ الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ: عَنِ الْمَوْضُوعِ

۵. کانَ الشَّابُ يَلْعَبُونَ بِالْكُرْكَةِ عَلَى الشَّاطِئِ وَبَعْدَ اللَّعْبِ صارُوا نَشِيطِينَ.
- الف) جوانان در کنار ساحل با توپ بازی میکردند و پس از بازی با نشاط شدند.
- ب) مردان در کنار ساحل توپ بازی کردند و بعد از بازی پر نشاط خوشحال هستند.
- المَجْرُورُ بِحَرْفِ الْجَرِ: الْكُرْكَةُ، الشَّاطِئُ وَالْمُضَافُ إِلَيْهِ: الْلَّعْبُ**

الْتَّمَرِينُ السَّابِعُ: عَيْنُ الْكَلْمَةِ الْمُنَاسِبَةِ لِلتَّوْضِيحِ.

- ۱- يَسْتَعْمِلُهُ رُكَابُ الطَّائِرَاتِ وَالسَّيَارَاتِ لِسَلَامَتِهِمْ. (حزام الأمان / المرمى / الجوز)
- ۲- مَنْ يَرْسِمُ بِالْقَلْمَنِ أَشْكَالًا، أَوْ صُورًا، أَوْ خُطُوطًا. (الرسم / الرسم / الرسم)
- ۳- حَالَةٌ مَرَضِيَّةٌ تَرْتَفِعُ فِيهَا حَرَارةُ الْجِسْمِ. (الحرب / الحفلة / الحمى)
- ۴- مَنْ يَشْتَغِلُ فِي مَهْنَةٍ أَوْ صَنَاعَةٍ. (العامل / المعمل / العميل)
- ۵- الْيَدَانِ وَالْقَدَمَانِ وَالرَّأْسَ. (الأعاجيب / الأطراف / الجذع)

■ الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ برگرد

□ أَكْتُبْ آيَاتٍ أَوْ أَحَادِيثٍ أَوْ أَبْيَاتًا أَوْ أَمْثَالًا أَوْ حَكْمًا حَوْلَ أَهَمِيَّةِ الرَّجَاءِ فِي الْحَيَاةِ.

هُوَ لَا تَيَأسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ پیغمبر ۸۷
و از رحمت خدا نومید مباشد، زیرا تنها گروه کافر از رحمت خدا نا امید میشوند.

الإمام الصادق عليه السلام :

لَمَّا سُئِلَ عَنْ قَوْمٍ يَعْمَلُونَ بِالْمُعَاصِي وَيَقُولُونَ: نَرْجُو، فَلَا يَزَالُونَ كَذَلِكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَهُمُ الْمَوْتُ؟ - : هُؤُلَاءِ قَوْمٌ يَتَرَجَّحُونَ فِي الْأَمَانِيِّ كَذَبُوا لَيْسُوا بِرَاجِينَ، إِنْ مَنْ رَجَا شَيْئًا طَلَبَهُ وَمَنْ خَافَ مِنْ شَيْءٍ هَرَبَ مِنْهُ.

امام صادق عليه السلام :

هنگامی که به ایشان عرض شد : عده‌ای هستند که گناه میکنند و میگویند ما [به رحمت خدا] امیدواریم و پیوسته در همین حال اند تا مرگشان در رسید - فرمود : اینها مردمانی هستند که در آرزوها و خیالات خود غرقند . دروغ میگویند . آنها امیدوار نیستند ؛ زیرا هر که به چیزی امید داشته باشد در طلب آن میکوشد و هر که از چیزی بترسد از آن میگریزد . الكافی : ۶۸۲

زندگی را نفسی ارزش غم خوردن نیست
و دلم بس تنگ است
باز هم میخندم
آنقدر میخندم که غم از روی رود...

زندگی باید کرد
 گاه با یک گل سرخ
 گاه با یک دل تنگ
 گاه باید رویید در پس این باران
 گاه باید خندید بر غمی بی‌پایان...
 (سهراب سپهری)

~~~~~♦♦~~~~~

الهي ... مالي سواك
 يا من يرى ما في الصمير ويسمع
 أنت المُعْدُّ لـكـلـ ما يتـوقـعـ
 يا من يرجـي للشدـائـدـ كـلـهاـ
 يا من إـلـيـهـ الـمـشـتـكـيـ وـالـمـفـزـعـ
 يا من خـزـائـنـ رـزـقـهـ فـيـ قولـ كـنـ
 أـمـنـنـ إـنـ الـخـيرـ عـنـكـ أـجـمـعـ
 مـاـ لـيـ سـوـيـ قـرـعـيـ لـبـابـكـ حـيـلـهـ
 فـلـئـنـ رـدـدـتـ فـأـيـ بـاـبـ أـقـرـعـ
 (أبو القاسم السهيلي)

~~~~~♦♦~~~~~

ضرب المثل

عسى البارقه لا تخلف.
 أميد است که ابرهای باران زا بیارند و خلف وعده نکنند.

که ابر سیه بارد آب سفید نظامی
 پایان شب سیه سپید است نظامی

به هنگام سختی مشو نا اميد
 در نومیدی بسی اميد است

از این ستون به آن ستون فرج است.

جوزیف ادیسون:

إذا أردت أن تنجح في حياتك فاجعل المثابرة صديقك الحميم والتجربة مستشارك الحكيم والحذر أخاك الأكبر والرجاء عقريتك الحارسة.

اگر می خواهی که در زندگی ات موفق شوی پس صبر و پایداری را، دوست صمیمی خود؛ و تجربه را مشاور دانائی ات؛ و هوشیاری (احتیاط) را براذر بزرگتر خود؛ و امیدواری را عقل و نبوغ حافظ خود، قرار بده.

هدیه کنید :

قرائت فاتحه برای پدران آسمانی
 بالاخص پدر عزیزم، مهدی خوشو